

UCHWAŁA

Komisji habilitacyjnej w sprawie przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego doktorowi inżynierowi Przemysławowi Otomańskiemu w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika

Działając na podstawie art. 18a ust. 11 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami) Komisja habilitacyjna w składzie:

- Przewodniczący – prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierk,
- Sekretarz – dr hab. inż. Hubert Morańda,
- Recenzent – dr hab. inż. Mirosław Szmajda, prof. Politechniki Opolskiej,
- Recenzent – dr hab. inż. Tomasz Tarasiuk, prof. Akademii Morskiej w Gdyni,
- Recenzent – prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski,
- Członek Komisji – dr hab. inż. Andrzej Bień, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie,
- Członek Komisji – prof. dr hab. inż. Wojciech Szelaż,

powołana przez Centralną Komisję w dniu 15 stycznia 2016 r., na podstawie decyzji BCK-VI-L-8853/15, na posiedzeniu odbyłym w dniu 08.04.2016 r. w Politechnice Poznańskiej, po zapoznaniu się z dostarczoną dokumentacją, w tym z autoreferatem, wykazem dorobku Habilitanta oraz recenzjami i aktywnością naukową doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego, o czym mowa w art. 16 pkt. 2 *Ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* z dnia 14 marca 2003 r., stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego, zatytułowane „Cykl publikacji pod wspólną nazwą: Wybrane aspekty metrologiczne oceny ilości i jakości energii elektrycznej” nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej elektrotechnika i wyrażając negatywną opinię o tym dorobku postanowiła negatywnie zaopiniować wniosek o nadanie doktorowi inżynierowi Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika i skierować go, wraz z niniejszą uchwałą i uzasadnieniem, do Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, w celu podjęcia uchwały, o której mowa w art. 18a ust. 11 *Ustawy*.

Uchwała wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia.

W jawnym głosowaniu nad Uchwałą uzyskano następujące wyniki:

- liczba osób uprawnionych do głosowania: 7 (siedem),
- liczba osób obecnych na głosowaniu: 7 (siedem),
- liczba oddanych głosów: 7 (siedem),
- liczba głosów na TAK – 4 (cztery),
- liczba głosów na NIE – 0 (zero),
- liczba głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 3 (trzy).

UZASADNIENIE

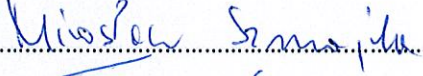

Uchwałę podjęto na podstawie wyniku głosowania przeprowadzonego zgodnie z przewidzianą procedurą, przy uwzględnieniu trzech recenzji i opinii wyrażonych przez Członków Komisji.

W uzasadnieniu uchwały, mając na uwadze opinie i głosy w dyskusji Recenzentów i pozostałych Członków Komisji, którzy wnikliwie przeanalizowali jednotematyczny cykl publikacji Habilitanta, stanowiący o Jego osiągnięciach naukowych, oraz zapoznali się i przeanalizowali Jego aktywnością naukową, dydaktyczną i organizacyjną stwierdzono, że osiągnięcia naukowe dr. inż. Przemysława Otomańskiego nie stanowią istotnego wkładu w rozwój dyscypliny elektrotechnika. Tematykę przedstawionych do oceny 18

artykułów można podzielić na 4 grupy, pierwsza dotyczy aktów prawnych, obejmujących zagadnienia jakości energii elektrycznej, druga obejmuje badania eksperymentalne związane z testowaniem określonych urządzeń pomiarowych z użyciem sygnałów testowych, trzecia grupa związana jest z identyfikacją odbiorników pogarszających jakość energii elektrycznej i ostatnia grupa dotyczy oceny właściwości metrologicznych liczników energii prądu stałego. Przedstawione wyniki prac, w każdej grupie tematycznej, nie wnoszą nowych elementów do dziedziny wiedzy jaką jest elektrotechnika, stanowią jednak pewne osiągnięcie techniczne. Brak jest publikacji w uznanych co do wartości naukowej czasopismach międzynarodowych, a niska cytowalność publikacji świadczy o małym ich wpływie na środowisko naukowe. Mając to na uwadze, Komisja stwierdza, że nie są spełnione wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego zgodnie z art. 16. ust. 2. Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) i Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165).

Protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej w załączeniu.

Podpisy Członków Komisji:

1. Przewodniczący, prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierk
2. Sekretarz, dr hab. inż. Hubert Morańda
3. Recenzent, dr hab. inż. Mirosław Szmajda, prof. PO
4. Recenzent, dr hab. inż. Tomasz Tarasiuk, prof. AM w Gdyni
5. Recenzent, prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski
6. Członek Komisji, dr hab. inż. Andrzej Bień, prof. AGH w Krakowie
7. Członek Komisji, prof. dr hab. inż. Wojciech Szelağ

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika

1. Podstawa prawna

Decyzja numer BCK-VI-L-8853/15 Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 z dnia 14 marca 2003 r. *Ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*, (Dz. U. z 2003r., nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej Ustawą, o powołaniu Komisji habilitacyjnej dla przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego.

Do pisma dołączono dokumentację, o której mowa w art. 18a ust. 1. *Ustawy*:

- a. pismo Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów,
- b. kopia dyplomu nadania stopnia doktora nauk technicznych,
- c. autoreferat w języku polskim,
- d. autoreferat w języku angielskim,
- e. wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki (w języku polskim i angielskim),
- f. kopie prac stanowiących „dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie”,
- g. oświadczenia współautorów o ich wkładzie do prac współautorskich,
- h. dane o liczbie cytowań prac z Biblioteki Politechniki Poznańskiej,
- i. podsumowanie statystyczne i wykaz udokumentowanych prac z Biblioteki Politechniki Poznańskiej,
- j. kopie wybranych prac wnioskodawcy,
- k. dane kontaktowe wnioskodawcy,
- l. wersje elektroniczne wniosku i załączników na dwóch płytach CD.

2. Skład Komisji habilitacyjnej

Przewodniczący Komisji:

prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierk – Politechnika Łódzka,

Sekretarz Komisji:

dr hab. inż. Hubert Morańda – Politechnika Poznańska,

Recenzenci:

dr hab. inż. Mirosław Szmajda, prof. Politechniki Opolskiej,
dr hab. inż. Tomasz Tarasiuk, prof. Akademii Morskiej w Gdyni,
prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski – Politechnika Poznańska,

Członkowie Komisji:

dr hab. inż. Andrzej Bień, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie,
prof. dr hab. inż. Wojciech Szelaąg – Politechnika Poznańska.

3. Posiedzenie Komisji habilitacyjnej

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej odbyło się w dniu 08.04.2016 r. o godz. 11:15 w sali nr 9 budynku Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, przy ulicy Piotrowo 3a. W posiedzeniu udział wzięli wszyscy Członkowie Komisji.

Zebranych przywitał Przewodniczący i zaproponował następujący porządek obrad:

1. powitanie i prezentacja zebranych Członków Komisji,
2. przedstawienie terminarza najważniejszych wydarzeń w postępowaniu habilitacyjnym dra inż. Przemysława Otomańskiego,
3. przedstawienie recenzji, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków końcowych,
4. przeprowadzenie przez Komisję habilitacyjną rozmowy z Habilitantem o jego osiągnięciach i planach naukowych,
5. komentarze, dyskusja, podsumowanie i wolne wnioski,
6. opracowanie treści i podjęcie uchwały (głosowanie) w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie doktorowi inżynierowi Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika,
7. opracowanie pozostałych dokumentów z pracy Komisji,
8. podpisanie dokumentów i zakończenie posiedzenia.

Po przyjęciu porządku obrad Sekretarz Komisji przedstawił terminarz postępowania habilitacyjnego doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego. Przewodniczący Komisji stwierdził, że wpłynęły podpisane recenzje, które zostały dołączone do dokumentacji postępowania habilitacyjnego. Z kolei Członkowie Komisji oświadczyli, że zapoznali się z dokumentacją złożoną przez doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego. Jednocześnie Przewodniczący poinformował Komisję o wpłynięciu pisma dra inż. Przemysława Otomańskiego w sprawie wycofania wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego. Komisja odstąpiła od realizacji punktu 4.

Następnie Recenzenci, na wniosek Przewodniczącego Komisji i za zgodą obecnych, przedstawili swoje recenzje i uzasadnili w dyskusji wnioski końcowe.

Jako pierwszy głos zabrał dr hab. inż. Tomasz Tarasiuk, profesor Akademii Morskiej w Gdyni. Recenzent podzielił 18 pozycji jednotematycznego cyklu publikacji Habilitanta na 4 obszary tematyczne: analiza najważniejszych aktów prawnych i dokumentów normalizacyjnych, dotyczących

zagadnień związanych z jakością energii elektrycznej i jej oceną, analiza cech funkcjonalnych i badania eksperymentalne wybranych analizatorów jakości energii elektrycznej, identyfikacja źródła wahań napięcia oraz ocena właściwości metrologicznych liczników energii elektrycznej prądu stałego. Recenzent odnotował, iż w skład osiągnięcia naukowego wchodzi trzy prace w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (jedna z tych prac jej autorska i dwie współautorskie – udział autora 65% i 50%). Prace te nie były cytowane w pracach innych autorów (według bazy WoS). Zdaniem Recenzenta, wyniki badań Habilitanta nie zawierają oryginalnych osiągnięć projektowych, technologicznych lub konstrukcyjnych i nie stanowią istotnego wkładu w rozwój dyscypliny elektrotechnika. Według prof. Tarasiuka cel prowadzonych przez Habilitanta badań nie został jednoznacznie określony, a prace wchodzące w skład jednotematycznego cyklu posiadają ograniczoną wartość naukową, gdyż Habilitant w swoich publikacjach jedynie przedstawia istniejący stan wiedzy, co potwierdzają wykonane badania. Sposób przeprowadzenia badań jest podejściem standardowym, omawianym w licznych publikacjach i wynikającym bezpośrednio lub pośrednio z postanowień odnośnych norm. Profesor Tarasiuk zauważył, że osiągnięcie Habilitanta jest słabo osadzone w kontekście światowego stanu wiedzy – we wszystkich pracach wchodzących w skład cyklu przywołano 23 prace innych autorów (pomijając instrukcje, dane producentów i dokumenty normatywne), z czego 8 zostało przywołanych w jednym akapicie wprowadzenia do pracy – bez pogłębionej analizy i odniesienia do własnych badań. Chociaż Habilitant wielokrotnie wspomina o niepewności pomiarów, zupełnie pomija dyskusję, jaka toczyła się i nadal toczy się na ten temat. Recenzent dostrzegł oryginalne elementy jedynie w pracy [13]. Podsumowując swoją opinię na temat cyklu publikacji powiązanych tematycznie, Recenzent stwierdził, że nie stanowi on znacznego wkładu Habilitanta w rozwój dyscypliny naukowej Elektrotechnika i nie spełnia wymagań określonych w Ustawie o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455).

W dalszej części wystąpienia prof. Tarasiuk wyraził swoją pozytywną opinię na temat aktywności naukowej oraz działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej Habilitanta. Dobrze ocenione zostały staże doktorskie Habilitanta, odbyte w trzech zagranicznych jednostkach naukowych, a także współpraca z Okręgowym Urzędem Miar w Poznaniu w charakterze eksperta technicznego i konsultanta naukowego. Recenzent pozytywnie ocenił również pozostałą działalność ekspercką Habilitanta, obejmującą jedną ekspertyzę dla firmy ALTER S.A. oraz ponad 100 ekspertyz dla Sądu Okręgowego w Poznaniu (jako biegły sądowy).

Dorobek naukowy Habilitanta został oceniony przez prof. Tarasiuka jako ilościowo znaczny, ale jakościowo skromny, co wynika z niepublikowania w uznanych czasopismach międzynarodowych, o współczynniku $IF > 1$. Recenzent zaznaczył także niewielką cytowalność prac Habilitanta i jego skromny udział w projektach badawczych. Zauważył brak informacji w dokumentacji o oryginalnych osiągnięciach projektowych, technologicznych lub konstrukcyjnych oraz udzielonych Habilitantowi patentach. Jednak biorąc pod uwagę całokształt dokonań Habilitanta, zwłaszcza aktywność konferencyjną i ekspercką, Recenzent ocenił działalność naukową Habilitanta umiarkowanie pozytywnie.

Profesor Tomasz Tarasiuk, we wniosku końcowym zdecydowanie pozytywnie ocenił działalność popularyzatorską, ekspercką i organizacyjną dr. inż. Przemysława Otomańskiego. Nieco gorzej ocenił całokształt jego działalności naukowej, co wiązało się z brakiem istotnych osiągnięć naukowych, które można by uznać za „kamienie milowe” w dorobku. Zdaniem prof. Tarasiuka osiągnięcie naukowe Habilitanta nie wniosło znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej elektrotechnika i nie spełnia wymagań określonych w Ustawie o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455), koniecznych do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Następnie, ze względu na pozytywne aspekty dorobku Habilitanta i wątpliwości co do zawartości autoreferatu (brak syntetycznego podsumowania i pogłębionej samooceny dorobku), na podstawie art. 18a, ust. 10 Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455) Recenzent wnioskował o przeprowadzenie przez Komisję habilitacyjną rozmowy z Habilitantem o jego osiągnięciach i planach naukowych.

Jako drugi swoją recenzję przedstawił dr hab. inż. Mirosław Szmajda, profesor Politechniki Opolskiej. Na początku Recenzent przedstawił sylwetkę dr. inż. Przemysława Otomańskiego, a następnie przystąpił do omówienia i oceny jednotematycznego cyklu publikacji Habilitanta. Recenzent podzielił 18 publikacji cyklu na 4 główne grupy tematyczne. Pierwsza z nich, obejmująca 6 artykułów, prezentuje bieżący stan wiedzy w zakresie definicji, parametryzacji i sposobów obliczania parametrów jakości energii elektrycznej oraz przedstawia zestaw obecnie obowiązujących dokumentów normatywnych. Zdaniem Recenzenta, nie wnosi ona istotnego wkładu w rozwój dyscypliny, gdyż omówione publikacje mają charakter przeglądowy i mogą być tylko dobrym punktem wyjścia do dalszych rozważań. Druga grupa publikacji, obejmująca również 6 artykułów, związana jest z wykonaniem pomiarów na zestawionych stanowiskach pomiarowych oraz przetestowaniem wybranych urządzeń za pomocą zamodelowanych sygnałów. Prof. Szmajda zauważył, że Habilitant wykazał się umiejętnością konstruowania stanowisk pomiarowych do testowania podstawowych parametrów jakości energii elektrycznej. Zdaniem Recenzenta, pomiary i wnioski uzyskane na podstawie pomiarów i analiz nie wnoszą istotnej wartości do zastanej wiedzy jednak jako wkład w rozwój zagadnienia metrologii jakości energii elektrycznej można uznać zastosowanie rozszerzonej niepewności wyników pomiaru i zwrócenie uwagi na złożoność problemu. Prof. Szmajda zauważył, że artykuły z tej grupy publikacji charakteryzują się niewielkim oddziaływaniem na środowisko naukowe, co ma swoje odzwierciedlenie w statystykach publikacyjnych, gdyż żaden z artykułów nie znalazł się w bazie Web of Science. Następnie Recenzent omówił trzecią grupę tematyczną cyklu publikacji, obejmującą 4 artykuły, i dotyczącą budowy i oceny własności metrologicznych stanowiska do badania liczników energii prądu stałego. Prof. Szmajda zwrócił uwagę na to, że Habilitant wykazał się istotnym doświadczeniem z zakresu pomiarów w przypadku kalibracji urządzeń pomiarowych, a zaproponowana przez niego metodologia wyznaczania niepewności może stanowić pewien wkład naukowy w dyscyplinie – trzy artykuły z zakresu tej tematyki są indeksowane w bazie Web of Science, z czego jeden był cytowany. Profesor Szmajda wskazał na brak nawiązania w artykułach tej grupy do publikacji innych autorów, zajmujących się podobną tematyką, co może sugerować, że Habilitant nie dokonał zestawienia

własnych przemyśleń z trendami występującymi w nauce światowej. Omawiając ostatnią, czwartą grupę dwóch publikacji cyklu, związaną z określeniem stanu sieci elektroenergetycznej oraz lokalizacją odbiorów zakłócających sieć elektryczną na podstawie badania zmienności napięcia, Recenzent zauważył, że zaprezentowane przez Habilitanta prace mają charakter rozwojowy, ale stanowią one jednak tylko pierwszy krok w rozwoju tej tematyki. Podsumowując swoją ocenę cyklu publikacji Habilitanta Recenzent stwierdził, że dr Otomański wykazał się umiejętnościami, które dobrze rokują na uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, jednakże przygotowany przez niego jednotematyczny cykl publikacji nie spełnia kryterium znacznego wkładu autora w rozwój dyscypliny naukowej Elektrotechnika, określonego w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. art. 16 pkt. 1 i 2. Następnie prof. Szmajda przedstawił i ocenił pozostałą aktywność zawodową Habilitanta. Recenzent zauważył, że całościowa liczba publikacji (125) jest znacząca, natomiast niewielkie jest ich oddziaływanie na środowisko naukowe: indeks *Hirscha* 1 oraz impact factor JCR 0,244. Pozostała aktywność naukowa Habilitanta została oceniona jako spełniająca kryteria ustawy dnia 14 marca 2003 r. art. 16 pkt. 1 i 2.

Podsumowując swoją wypowiedź prof. Mirosław Szmajda stwierdził, iż wniosek o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. Przemysławowi Otomańskiemu jest przedwczesny, ponieważ jego dorobek nie spełnia wymagań określonych w „Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” z dnia 14 marca 2003 r. oraz w Rozporządzeniu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. Głównym czynnikiem negatywnej recenzji jest wartość naukowa jednotematycznego cyklu publikacji, który powinien stanowić istotne osiągnięcie naukowe. W opinii Recenzenta, m. in. wobec bardzo małej liczby cytowań, osiągnięcie to trudno nazwać istotnym, jednak poruszana tematyka ma duży potencjał rozwojowy i może ona w przyszłości stanowić podstawę nowego cyklu publikacji albo monografii. Ostatecznie Recenzent nie rekomenduje nadania dr. inż. Przemysławowi Otomańskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Jako trzeci zabrał głos prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski z Politechniki Poznańskiej. Po przedstawieniu podstawy i zakresu recenzji oraz skróconego przebiegu pracy zawodowej Habilitanta Recenzent przystąpił do oceny jego osiągnięcia naukowego. Profesor Nawrowski zauważył, że tematyka prac przedstawionych do oceny przez Habilitanta jest aktualna i prezentuje wysoki poziom naukowy. Następnie przedstawił najważniejsze i oryginalne naukowo osiągnięcia dra inż. Przemysława Otomańskiego. Są to: - opracowanie oryginalnego, autorskiego algorytmu porządkującego proces oceny jakości energii elektrycznej, - przeprowadzenie licznych, nowatorskich eksperymentalnych badań porównawczych wybranych analizatorów jakości energii elektrycznej, - wykonanie, za pomocą wybranych analizatorów jakości energii elektrycznej, serii złożonych badań eksperymentalnych, niezbędnych dla analizy widmowej napięcia w sieci elektroenergetycznej; umożliwiło to Habilitantowi wykrycie ważnych niezgodności czasu okna pomiarowego badanego analizatora z aktualnymi wymaganiami normatywnymi, - przeprowadzenie licznych, niezwykle ważnych badań eksperymentalnych na rzeczywistych obiektach (takich jak np. budynek czy rozdzielnia nn), których wyniki umożliwiają wykrywanie odbiorników niespokojnych, - skonstruowanie oryginalnego stanowiska pomiarowego do oceny właściwości metrologicznych danego analizatora jakości energii elektrycznej i przeprowadzenie analizy zagadnień związanych z pomiarem harmonicznym, - na potrzeby legalizacji liczników elektrycznych prądu stałego

stosowanych w sieci trakcji kolejowej, Habilitant zaprojektował i wykonał unikatowe w skali kraju stanowisko pomiarowe, umożliwiające generację napięć stałych, o odpowiednio dużej dokładności, w zakresie do 4 kV.

Recenzent odnotował wysoką pozycję naukową Habilitanta, czego potwierdzeniem jest lista organizacji oraz towarzystw naukowych, których Habilitant jest członkiem. Są to: Technical Committee TC1 – Education and Training in Measurement and Instrumentation, International Measurement Confederation IMEKO, Technical Committee TC7 – Measurement Science, International Measurement Confederation IMEKO, Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej, Sekcja Aparatury i Systemów Pomiarowych Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk, Sekcja Kształcenia i Rozwoju Kadry Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk, oraz Sekcja Podstaw Metrologii Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk. Następnie Recenzent zwrócił uwagę na to, że dr inż. Przemysław Otomański jest autorem lub współautorem 125 publikacji zamieszczonych w czasopismach lub materiałach konferencyjnych (krajowych i międzynarodowych) i 37 prac naukowych niepublikowanych, z czego baza Web of Science wykazuje 13 publikacji indeksowanych, cytowanych 10 razy (w tym 2 bez autocytowań) oraz współczynnik *Hirscha* $h = 1$ (stan na dzień 31.08.2015 r.). Na podstawie przedstawionych danych Recenzent wyraził zdanie, że aktywność zawodowa Habilitanta spełnia wymagania stawiane w § 3, ust. 4 oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Następnie prof. Nawrowski przystąpił do przedstawienia i oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitanta. Recenzent zwrócił uwagę na udział dr. inż. Otomańskiego w zespołach eksperckich i konkursowych, trzy staże podoktorskie, odbyte w University of Kaiserslautern (Niemcy), Oulu University of Applied Sciences (Finlandia), oraz Catholic University of Leuven (Belgia). Podsumowując ten punkt recenzji prof. Nawrowski stwierdził, że dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa dra inż. Przemysława Otomańskiego spełniają w pełni wymagania zawarte w § 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Kończąc swoje wystąpienie, prof. Nawrowski stwierdził, że jego zdaniem osiągnięcia dr. inż. Przemysława Otomańskiego w zakresie aktywności naukowej oraz dorobek naukowo-badawczy, dydaktyczny i popularyzatorski, a także wyniki uzyskane we współpracy międzynarodowej Habilitanta spełniają wymagania stawiane w Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki, a także spełniają szczegółowe wymagania stawiane w § 3, ust. 4 oraz w § 4 i § 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Następnie prof. Ryszard Nawrowski wyraził poparcie wniosku o nadanie dr. inż. Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego.

Na tym zakończono przedstawienie recenzji.

Następnie Przewodniczący Komisji zachęcił obecnych do dyskusji na temat całości dorobku dra inż. Przemysława Otomańskiego.

Jako pierwszy swoją opinię (przesłaną w formie pisemnej 15.03.2016 r.) przedstawił Członek Komisji, dr hab. inż. Andrzej Bień, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. Profesor Bień przypomniał obecnym dorobek publikacyjny Habilitanta, po czym przedstawił swoją opinię na temat prac Habilitanta stanowiących jednotematyczny cykl publikacji. Opiniujący zwrócił uwagę na to, że w pierwszych czterech publikacjach, dotyczących dokumentów formalnych związanych z pomiarami jakości energii elektrycznej, Habilitant nie zaproponował oryginalnych rozwiązań lub sugestii poprawy wskazanych niejednoznaczności i uchybień w analizowanych dokumentach. Następnie zostały omówione pozycje nr 5-8, opisujące eksperymenty z przyrządami do pomiarów jakości energii elektrycznej. Prof. Bień ocenił publikację 8 jako interesującą, natomiast w stosunku do dwóch innych wyraził żal, że nie rozwinięto w nich wątku sygnałów testowych. Następnie profesor omówił pozycje 9-11, dotyczące analizy widmowej sygnałów elektrycznych, w których zauważył skuteczność zaproponowanych sygnałów testowych. Następnie profesor wyraził opinię na temat pozycji 13 i 14, dotyczących analizy wahań napięcia i prądu w punkcie pomiarowym w celu wskazania zjawisk je wytwarzających. Tematyka artykułów została oceniona jako aktualnie szeroko rozwijana i opisywana ale w ich treści brakło wskazań na aktualny stan badań, opis eksperymentów był zbyt ograniczony, a wnioski zbyt ogólne. Następnie profesor Bień omówił pozycje 12 i 15-17, opisujące stanowisko metrologiczne i wyniki eksperymentów dla licznika energii elektrycznej prądu stałego. Tematyka prac została oceniona jako trafna ale profesor wyraził żal, że współautorzy nie uogólnili wyników pracy oraz nie wskazali na nowości w stosowanej metodyce. Zabrakło też wykazania ich oryginalności, natomiast cytowana literatura sugeruje pobieżną znajomość publikacji w opisywanym obszarze. Następnie profesor Bień omówił ostatnią, pozycję cyklu publikacji, opisującą stanowisko pomiarowo-testowe do badań analizatorów jakości energii elektrycznej. Zdaniem Opiniującego praca ta nie zawiera elementów oryginalności w obszarze pomiarów jakości energii elektrycznej. W dalszej części wystąpienia profesor Bień zwrócił uwagę na brak w artykułach porównania swoich prac Habilitanta z innymi pracami z danej tematyki oraz małe zainteresowanie pracami Kandydata (niski współczynnik h).

Podsumowując swoją opinię, prof. Andrzej Bień stwierdził, że przedstawione w cyklu monotematycznych publikacji osiągnięcie naukowe dra inż. Przemysława Otomańskiego nie klasyfikują Kandydata do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych.

Prof. Bień zaznaczył, że zna Habilitanta już kilkanaście lat i ceni Jego prace dlatego dostarczone mu dokumenty analizował życzliwie. Niestety cykl monografii uznał jako bardzo zły, ze względu np. na powtórzenia, brak odwołań do literatury międzynarodowej oraz fakt, że prace Habilitanta nie były cytowane. W swoim dorobku publikacyjnym często było odwoływanie się jedynie do samych norm i podręczników, a krytyka dokumentów normalizacyjnych nie jest osiągnięciem naukowym. Prof. Bień podkreślił, że nie jestem zwolennikiem współczynnika *Hirscha* jako oceny dorobku naukowców, gdyż może być on zmanipulowany przez co mieć szkodliwy wpływ dla nauki. Zaznaczył również, że olbrzymi czas dorobku Habilitanta przypada na czas przed wprowadzeniem współczynnika *Hirscha*, jednak przez 10 lat od wprowadzenia tego współczynnika do oceny dorobku naukowców polityka

publikacyjna Habilitanta nie była dobra. Gdyby dołożyć do cyklu publikacji autoreferat byłaby to bardzo przyzwoita monografia.

Prof. Wojciech Szelaąg stwierdził, że niewiele można dodać do poprzednich wypowiedzi. Cykl publikacji jest słaby, ale drugą część dorobku Habilitanta została oceniona wysoko. Prof. Szelaąg zaznaczył, że w autoreferacie nie było wskazania na istotne osiągnięcia Habilitanta.

Prof. Zygmunt Kuśmierek powiedział, że zna długo Habilitanta. Jego osiągnięcia naukowo-techniczne ocenił bardzo wysoko i wyraził żal, że nie miało to odzwierciedlenia w patentach i wzorach użytkowych. Dalsze osiągnięcia zostały ocenione jako bezspornie wysokie. Niestety, zabrakło Habilitantowi osiągnięć naukowych dotyczących danej dyscypliny. Szkoda również, że Habilitant nie ma publikacji w czasopismach o wysokiej randze, z wysokim współczynnikiem impact factor.

Prof. Mirosław Szmajda zauważył, że Habilitant jest praktykiem i jeśli napisałby monografię to jego sytuacja wyglądałaby znacznie lepiej.

Prof. Kuśmierek podzielił zdanie, że dobrze byłoby napisać monografię na temat odbiorników zakłócających i spróbować je lokalizować, gdyż są w tej wiedzy pewne luki.

Prof. Bień wyraził żal, że Habilitant nie przedstawił monografii i wystosował prośbę do prof. Nawrowskiego o wpłynięcie na Habilitanta aby taką monografię na Habilitancie wymógł.

Prof. Nawrowski powiedział, że zna Habilitanta i jego dorobek dlatego nie mógł napisać złej recenzji, choć miał dylemat, gdyż namawiał Go do pisania pracy habilitacyjnej. Profesor podkreślił, że Habilitant ma większy dorobek ale nie zamieścił go w autoreferacie.

W podsumowaniu dyskusji, Przewodniczący Komisji stwierdził, że jeden z Recenzentów dorobek i osiągnięcia naukowe doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego ocenił jako spełniające wymagania stawiane przez *Ustawę o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki* z dnia 14 marca 2003 r. wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. nr 65, poz. 595), natomiast dwóch Recenzentów uznało dorobek i osiągnięcia naukowe doktora inżyniera Przemysława Otomańskiego za niespełniające wymagań stawianych przez tę *Ustawę*. W związku z powyższym Komisja, mając na uwadze wyniki dyskusji, nie popiera wniosku o nadanie dr. inż. Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego.

W następnym punkcie obrad Przewodniczący Komisji zaproponował treść uchwały do Rady Wydziału Elektrycznego o odmowie poparcia przez Komisję wniosku o nadanie doktorowi inżynierowi Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika. Ze względu na brak wniosku Habilitanta o utajnienie głosowania nad Uchwałą, głosowanie odbyło się w trybie jawnym.

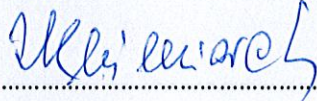
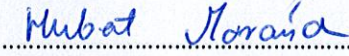

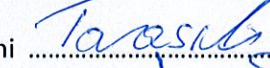

W głosowaniu oddano 7 głosów:

- liczba głosów na TAK – 4 (cztery),
- liczba głosów na NIE – 0 (zero),
- liczba głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 3 (trzy).

Komisja kieruje Uchwałą o odmowie poparcia wniosku o nadanie doktorowi inżynierowi Przemysławowi Otomańskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych

w dyscyplinie elektrotechnika, wraz z uzasadnieniem, recenzjami dorobku, protokołem z posiedzenia Komisji oraz pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego do Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, w celu podjęcia przez Radę uchwały, o której mowa w art. 18a ust. 11 Ustawy.

Podpisy Członków Komisji:

1. Przewodniczący, prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierek
2. Sekretarz, dr hab. inż. Hubert Morańda
3. Recenzent, dr hab. inż. Mirosław Szmajda, prof. PO
4. Recenzent, dr hab. inż. Tomasz Tarasiuk, prof. AM w Gdyni
5. Recenzent, prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski
6. Członek Komisji, dr hab. inż. Andrzej Bień, prof. AGH w Krakowie
7. Członek Komisji, prof. dr hab. inż. Wojciech Szelaąg